

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy hóra 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztő:

Nagybecs
Ferencz-Jó:
Bauer-fél
hová a lap szell
illető minden közlemeny
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Intés.

Nagy-Becskerek, október 27.

Nyakig vagyunk a belső válság zavarosában, egyházpolitikai viszály, Hentzi-botrány, minden összegyűlt, hogy szenvedélyeket forraljon s az egész országot lázas állapotba juttassa.

Történik pedig ez annak ötletéből, hogy egyes előkelő hazafiak, érdemes és jelentékeny szereplői szabadságharcunknak, kísérletet tettek amaz ellentétek végleges eltüntetésére, melyek a magyar nemzet és a közös hadsereg között még mindig fennállanak.

A tiszteletreméltó, nemes intenczióból eredt kísérlet dugába dőlt, áldozatául esett egyéni s párt aspirációknak.

A balsikerből lefogják vonni a személyes konzekvenciákat, mindazon tényezőket, melyek ezen befagyott „kiesztelési ünnep“ körül oly alaposan elszámították magukat.

Am ez csak kisebb része a bajnak. Fájdalom, másutt is értenek a logikai következtetéshez s Európa nem egészen a kolozsvári Kiss István s a Molnár Józsiás pápaszemén át nézi a mi belső harcainkat.

A legfüggetlenebb, legszabadságszeretőbb angol sajtó kimondta a magától ítéletét erre a legújabb „magyar ügyre“ konstatálván, hogy a magyar politikusok egyrésze ma is intranzigens

és semmiféle közösséget nem ismer el a monarchia véderejével.

Pedig, ha valamikor, ma bizonyára végtelen kár és föltétlen botorság tőlünk szükségtelen hadsereg-afférrel bonyolítani amugy sem föltöbb világos helyzetünket.

Az ilyen viták parlamenti, sőt társadalmi harcok igen könnyen azon hitet ébresztik föl nemcsak ellenségeinkben, hanem jóbarátaink, szövetségeseink körében is, hogy a 67-iki kiegyezés s az azon alakuló osztrák-magyar monarchia voltaképen csak egy szép illuzió, melynek együtt- és fenmaradása egy-egy belpolitikai irányváltozás szeszélyétől van függővé téve.

Hogy mi a következménye a monarchia szolidaritásába, szilárd alkotásába vetett általános hit és bizalom meglazulásának; azt minden értelmes ember könnyen elgondolhatja.

Csak működnek ebben a sikeres irányban a magyar ellenzék, gátolja meg a nemzetet a teljes végleges kienesztelődés végrehajtásában, idegenítse el a simulni kész hadsereget még jobban a sértő visszautasítással: meglátjuk, micsoda nagy dolgok származnak belőle.

Azt kiki beláthatja, hogy egy olyan „nagy hatalom“ barátsága, melynek hadereje állandóan szemközt áll a tulajdon forrásával, a nemzettel, bizony nem valami tulságos becsü és biztonságú alkatrésze bármely komoly, nagy

célokra összeállott vér- és dacszövegségnek.

Pedig a mi nemzeti fönnállásunknak, az európai békének éppen a hármasszövetség a legfőbb, ugyszólván egyetlen biztosítéka.

Mi magyarok, a magunk privát „nemzeti“ fölbuzdulásban hajlandók vagyunk bizonyos tetszetős megmondolatlanságok elkövetésére; nem törődve vele, vajjon mit szól a mi kedvteléseinkhez Európa.

Most is, mikor minden magyar vére azon lázong, engesztelődjünk-e vagy sem, ezen nagyobb szabású „kanapé-pör“ közepette senki sem hallja meg azt a fenyegető intést, mely onnét felülről, az északi kolosszus barlangjából dörög felénk.

Szomorú dolog, de úgy van, hogy ma Magyarországon fontosabb politikai esemény a rucaháti Tarjagos Illés 48-as vértanu nyilatkozata a Hentzi-koszoruzásról, mint a mi a legtehetségesebb, legfondorabb ellenségünknek Ignatieff gr. orosz diplomatának ama kijelentése, hogy közeleg az idő, mikor Oroszország, mint az összes szlávok természetés protektora, követelni fogja az osztrák-magyar monarchiától Bosznia és Hercegovina kiűritését.

Ugy látszik, Oroszország már megtalálta a hadüzenet legplauzibilisebb formáját. Mihelyt oda jut, hogy elkészül hadereje modern fölszerelésével, bizonyára egy perczig sem fog késni

A „TORONTÁL“ TÁRCZÁJA.

Két himnusz.

I.

Szined előtt leborulva*)
Hozzád buzgón esdeklünk,
Oh nagy Isten, hogy segítsd meg
Bármí sorsban nemzetünk.
Legyen üdvöz a magyar nép
És fejedelme, a király;
Legyen boldog ez az ország,
Míg a világ — világ áll!

Lelkesítsd hű szivünket,
Minden nagyra, dicsőre,
Hogy haladjunk az erénynek
Utján mindig előre.
Adj hitet mint őseinknek,
Legyen tiszta erkölcsünk;
Romlás, viszály ne dülhasson
Soha, soha miköztünk.

Ékesítse országunkat
Tudomány és művészet;
Tedd munkássá, kitartóvá
Minden jóban e népet.
Hogy a pályán, hol a világ
Küzdelmében versenyt tart,
Hír, szerencse és dicsőség
Koszorúzza a magyart!

*) A „Gott erhalte“ — „Tartsa Isten, óvja Isten!“ dallamára énekelhető.

Szabadságunk és hazánkért
Ha csatára kell szállnunk,
Te bátorítsd, te vezérelj
Seregünk és királyunk!
Hogy neveddel küzdve végig
A legszentebb viadalt,
El ne vegye senki tőlünk
A győzelmet, diadalt!

Szined előtt leborulva
Hozzád buzgón esdeklünk,
Oh nagy Isten, áldjad védjed
Bármely sorsban nemzetünk.
Királyával egyetértve
Éljen hosszú jövődöt,
S boldogulva áldjon téged,
Mindenható Teremtőd!

II.

Isten! a ki mindig szerettél bennünket,
Nem hagyta elveszni soha nemzetünket;
Adtál dicsőséget, adtál boldogságot,
Te tartsd meg, te áldd meg szép Magyar-
országot!

Adj erőt, adj erényt, adj hitet minékünk,
Hogy törvényed ellen ne tegyünk, ne
vétsünk;
Szeressük hazánkat, szeressük királyunk,
Értők élni-halni mindig készen álljunk.

Tudomány, művészet viruljon miköztünk,
Gazdagon arassunk, hol magot vetettünk;
Legyen ez az ország a világ szép kertje,
És a magyar nemzet virágozzék benne!

Lakozzék közöttünk szeretet, békesség,
Gazdagnak, szegénynek igazság adassék;
A király és nemzet legyen egyetértő,
A magyar dicsőség az egekig érő.

Isten! a ki mindig szerettél bennünket,
Nem hagyta elveszni soha nemzetünket;
Adtál dicsőséget, adtál boldogságot,
Te tartsd meg, te áldd meg szép Magyar-
országot!

Erődi Dániel.

S Á I I.

Irta: Guy de Maupassant.

Vallée tengernagy, ki úgy látszott, mintha elszunnyadt volna a szölylyében, egyszerre így szólt vénasszonyos hangján: „Nekem is volt valamikor egy igen furcsa kis szerelmi kalandom. Elmondjam?“

És elkezdett beszélni, nem is mozdulva ki a szék öbléből, ajkán azszal az örökös ráncos mosolygással, mely a Voltaireéhoz lévén hasonló, rettentő szkeptikus hírébe keverte őt.

I.

Harminc esztendő és sorhajóbadnagy voltam, mikor valami csillagászati misszióval India belsejébe küldtek. Az angol kormány megadott nekem minden szükségességet, hogy célomat érhessem és néhány ember kíséretében csakhamar behatoltam a különös, meglepő, csodálatos világba.

est a mostani diplomáciai indiszkréciót borzasztó gyakorlati tartalommal és hatálylyal is ellátni.

Mi azonban boldog magyarok csak veszekedjünk, és tartsunk nyakra főre tiltakozó népgyűléseket.

Az állami javak közt, melyeket a pénzügyminiszter a jövő év folyamán elszámlázni adni, a „P. H.” szerint legjelentékenyebbek a következők: Csanádmegyében az Apátfalva község határában fekvő nagy Szigetvárnok, becserkéje 51.162 frt; Aradmegyében az egyik pécskai alsó legelőföld, 24.343 frt; Temesmegyében alioi földek 23.941 és 20.712 frt; a lippai „Spinare calululi” nevű föld 21.600 frt; a sistaroveci szerződéses gyümölcsös 28.264 frt; Bácsmegyében az alsó kula pusztai Neurisz nevű föld 62.099 frt; Temesmegyében eserneegyházi erdőirtások 23.371 frt és 28.367 frt; szakkálhási erdőföldek 60.041 és 20.816 frt; rom.-sz.-mihályi tagosított birtok 109.396 frt; Torontálmegyében öregfalvi szlatinga sziget 76.174 frt. Es végül Budapesten a Kund-féle telek 20.190 frt és Zágrábban az új esrediskola 25.000 frt becserkéjével.

A kémkedések okoznak zavart az államoknak. Ilyenekről érkezik hír Berlinből és Londonból is. Berlini kormánykörökben ugyanis az a vélemény uralkodik, hogy a katonai törvényjavaslat időelőtti közzététele egy középnevet állam iródjának műve, melynek ezzel az a célja, hogy a javaslatot megbuktassa. E megengedett rablás hozza zavarba katonai köröket is. A „Revue de la cavallerie” francia katonai folyóiratban egy francia tiszt, ki hosszabb ideig volt vendége egyik ulános számadunknak, beható kritikát írt lovasságunkról. A közös hadügyminiszter ennek következtében körlevelet intézett az illető parancsnokhoz, melyben felemlíti, hogy a francia tiszt csikke alkalmas némi lehangoltságot idézni elő tiszt körökben. Mivel a francia tiszt a vendégszeretetet azal viszonzata, hogy anyagot gyűjtött cikkéhez, ezental az illető csapattestek minden idegen tisztet, ha csak nem hivatalos küldetésben időzik nálunk, tartózkodás-

Husz kötet is kevés lenne, ha le akar-nám írni ez utazásomat. Hihetetlenül gyönyörű vidékeken mentem keresztül; emberföltötti szépségű és képtelen fény között élő fejedelmek fogadtak. Két hónap úgy telt el, mintha folyton egy költeményben élnek és képzelt életfántok hátán tündérországot járnék be. Az álomba illő erdőkben bámulatos omladékokra bukkantam; láttam városokat, melyek megannyi káprázat; láttam csodaépületeket, melyek finomak és aprólékosan vésettek, mint az ékszer, könyvedek, mint a csipkék és óriások, mint a hegyek: láttam a messés, isteni épületeket, melyek oly bájosak, hogy belészeretünk formáikba, mint a hogy asszonyt szeret meg az ember. és láttukra testi, érséki gyönyörűséget éreznünk. Szóval, mint Hugó Viktor mondja, ébren álmodtam.

Végre elértem utazásom célját, Ganharát, mely valaha Közép-India egyik legvirágzóbb városa volt, most azonban aláhanyatlott és ura egy dugzagdag, önkénykedő, erőszakos, nagylelkű és kegyetlen fejedelem: Maddan rádsá; igazi keleti uralkodó: gyöngéd és barbár, nyájas és vérengző, bájos, mint egy asszony és vad, mint egy tigris.

Ganhará völgy mélyén van, egy kis tó partján, melyet pagodák vesznek körül, a visben fűrésztve falaiat. A város messziről csak egy fehér foltnak látszik, mely azonban növekedik, a mint közeledünk feléje s a szem lassankint fölfedezi a kupolákat, a fődéleket, a tetőcsucokat, az indiai épületek elegáns, karcsu ormain.

sal fogadjanak s ne engedjék meg, hogy a csapattestek belső viszonyaiba betekintessen. Tudvalevő, hogy államunk máskor hasonló szeretetreméltósággal találkozik rendszeren Oroszországról.

HIREK.

— **Kinevezés.** Rónay Jenő főispán Velimirovits Eufemiát a nagykikindai óvodához óvónőnek kinevezte.

— **A kolera.** Tegnap déltől ma déli 12 óráig egy újabb kolera-betegedés történt a Popovics-féle pusztán. A beteget a barakkórházba vitték, a hol ápolás alatt áll.

A tegnap beállított betegek közül az esti órákban egy meghalt. A barakkórházban ezidőszert három beteget ápolnak.

A város lakosságának nagy megnyugtatósára szolgálhat, hogy az utóbbi napokban a megbetegedések mind a külterületen történtek, s a város területén két nap óta egy kolera-betegedés sem fordult elő.

A rendőrség ez uton figyelmezteti a közönséget és főképen a kereskedőket, hogy miután a Nagybecskerekén feladott áruk a rendeltetési helyeken többnyire visszatartatnak, — egyelőre tartózkodjék az áruk feladásától.

Temesvárról jelentik: A helybeli hadtestparancsnokság a Nagybecskerekén föllépett kolera-ra való tekintettel, a Nagybecskerekén állomásozó csapatokkal a személyi érintkezést a lehetőleg korlátozta, sőt a büntetéssel sújtott katonáknak ide szállítását egyelőre teljesen beszüntette.

— **Halálozás.** Egyike azon ma már ritka embereknek hunyta be tegnap szemét örökre, kik éppen nem vágyódnak hír, dicsőség és reklám után, hanem megtalálják boldogságukat saját munkakörükben, melyet minél jobban betölteni egész tehetségükkel és minden erejükkel iparkodnak. Neugebauer Miksa, Nagybecskerek városának mérnöke halt meg tegnap s a város elvesztett benne egy nemcsak rendkívül lelkiismeretes és szorgalmas tisztviselőt, hanem

egy talpig becsületes, derék jellemet, mely kitudta vívni az egész város osztatlan tisztességét és becsülését. Nyolcvanháromban vála stották meg városi mérnöknek az akkor még egészen fiatal embert, s ez állásában oly pontos és tehetséges tisztviselőnek bizonyult, hogy polgártársai bizalma a legközelebbi tis tujításnál egyhangulag választotta meg újból. Azon ritka emberek egyike volt, kiknek szerencsés természetük és becsületes jellemüknél fogva egy ellenségük sincs. S halála, mely váratlanul következett be az alig 36 éves férfunál, városzerte a legmélyebb részvétet keltette. Temetése holnap délután 3 órakor megy végbe. Nyugodjék békében!

A család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Neugebauer Emma szül. Gerner úgy a maga, mint gyermeke Miksa nevében szomorodott szívvvel jelenti a legjobb férj és atya Neugebauer Miksa, városi mérnök, f. é. október hó 26-án, esti fél 6 órakor, élte 36. évében, rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 28-án, d. u. 3 órakor, fognak a r.-k. hitvallás szertartásai szerint beszenteltetni s a helybeli r.-k. sirkertbe örök nyugalomra tétetni. A szent miseáldozat f. hó 29-én, d. e. 10 órakor, fog a helybeli plébánia templomban az Egek Urának bemutatattai. Béke hamvaira! Nagybecskerek, 1892. évi október 26-án.

— **Követésre méltó példa.** Deutch Zaigmondné, a helybeli kereskedővilág egyik legelőkelőbb tagjának neje, Rónay Jenő főispánhoz, mint a vörös-kereszt-egylet elnökéhez a következő levelet intézte: Hogy a Méltóságod által kezdeményezett s a helybeli jótékony nőegylet által vezetett népkonyhákön szegényeinknek legalább kétszer hetenkint, a most kiosztott levesen kívül még egy éték kiszolgáltatható legyen, ezen célra ajándékképpen ezennel felajánlok: f. é. november 1-től jövő évi márczius hó 1-ig, tehát négy hónapra át hetenkint kétszer és pedig minden keddre: 10 kiló babot, arra 25 pár kolbászt, 1 kiló zsirt, $\frac{3}{4}$ kiló lisztet, $\frac{1}{4}$ kiló hagymát, $\frac{1}{4}$ kiló sót s minden csütörtökre 32 kiló burgonyát, arra 25 pár kolbászt, 1 kiló zsirt, $\frac{3}{4}$ kiló lisztet, $\frac{1}{4}$ kiló hagymát, $\frac{1}{4}$ kiló sót, mely a helybeli katonai élelmezési hivataltól nyert értesülés szerint 50—50

A kaputól egy órányira remekül fölnyergelt elefánt jött velem szembe, diszes kísérettel, melyet a fejedelem küldött élém. Nagy pompával vittek a palotába.

Diszbe akartam öltözni, de az uralkodó türelmetlensége nem engedte. Ő fensége rögtön látni akart engem, alkalmasint megtudandó, hogy mily szórakozást várhat tőlem. Bronz szobrokhoz hasonló, tündöklő egyenruhás katonák sorai között vezettek be egy nagy oszlopos csarnokba, hol tarka szövetekbe burkolózott, drágalatos kövekkel ékes férfiak állottak.

Egyszerű, de csodaszép szőnyeggel leborított kereveten valami csillogót vettem észre, olyasmit, mint egy ülő nap. — A rádsá volt, ki mozdulatlanul várt rám tiszta világos sárga palástjában. Tíz-tizenöt milliót érő gyémánt volt rajta, homlokán pedig egymaga ragyogott a világhíres delhii csillog, a mundorei Paribara-dinasztia ősi kincse.

A fejedelem mintegy huszonöt éves legény lehetett. Ereiben alkalmasint szerecsen-vér is volt, bár a legtisztább hindu-fajhoz tartozott. Szeme hosszukás, merev, kissé révedező, pofacsontjai kiállók, szakála göndör, ajka vastag, homloka alacsony és melyeket minduntalan megszokott mosolygással mutogatott: fogai ragyogók, hegyesek.

Fölkelt és angolosan kezét nyújtott nekem, aztán maga mellé ültetett egy oly magas padra, hogy lábam alig érte a földet. Tüstént assal állott elő, hogy másnap menjünk tigrisvadászatra. — Legfőbb fog-

lalkozása a vadászat és a viadatok nézése volt és nem bírta megfogni, hogy más dolgokkal is törődhetik az ember. Nyilván azt hitte, hogy én csak azért jöttem ide olyan messziről, hogy szórakostassam őt egy kicsit és résztvegyek mulatságaiban.

Nagy szükségem levén rá, igyekeztem kedvezni hóbortjainak. Ugy megszeretett, hogy rögtön viadalt rendeztetett számomra és erőnek erejével behurcsolt a palota belsőjében levő czirkuszba. Intésére két rész-bőrű, meztelen, aczélkarmokkal fegyverzett ember lépett ki a fővényre és rögtön egymásra rontott. A küzdelem sokáig tartott. Az egyik embernek a képe ketté hasadt, a másiknak a füle három darabban lógott le.

A fejedelem mindezt vad, szenvedélyes kedvteléssel nézte. Remegett a gyönyörűségtől, vihogott örömeiben és öntudatlan taglejtésekkel kísérte a verekedők mozdulatait, szüntelen kiabálva nekik: „Vágd, Vágd!”

Az egyik bajvivó végre eszméletlenül rogyott össze; úgy kellett elvinni a vértől piros fővényről és a rádsá mélyet sóhajtott bánatában, hogy a multság már véget ért. Aztán hozzám fordult, hallani véleményemet. Én undorodtam, de azért gratuláltam a fejedelemnek, ki rögtön megparancsolta, hogy vezessenek terembeimbe.

(Vége következik.)

személynek egy-egy bő adag főzeléket biztosít. A fenti élelmi szerek nálam esetről-esetre mindig egy nappal korábban, vagy ha czélszerűbben mutatkoznak, egyszerre bocsátatnék rendelkezésre. Szív-ből óhajtanám, ha városunkban ily módon, legalább a téli hónapokon át, sikerülne a népkonyhák intézményét állandósítani és a szegényeink megindító sorsát némileg enyhíteni. Az ily nemeslelkű tett, melyhez ha sonlóra városunkban nem emlékszünk, nem szorul dicséretre. Dicséri az maga magát és a ki elkövette, legszebb jutalmát abban a tudatban találja, hogy valóban jót tett. Megjegyezzük különben, hogy Rónay Jenő főispán a levél értelmében a kellő intézkedéseket megtette, a nemeskeblű adományozóhoz, Deutsch Zsigmondéhoz pedig igen meleg hangon tartott köszönő levelet intézett.

— **Színházi hírek.** K. Kopácsy Juliska asszony ma a „Szép Heléna“ czimű szerepében lép föl, mely egyik legkedveltebb szerepét képezi. — Holnapi fölléptének egyik érdekességét, a midőn a „Pepita“ című operettében látjuk, az képezi, hogy énekelni fogja a híres „Tarara bum dié“ kuplét. A Budapesten föllépett angol operette-társulat e híres ének számát Nagy-Becskereken ezuttal halljuk először a színpadról.

— **A nagykikindai róm.-kath. hitközség** e hó 22-én tartotta meg közgyűlését, mely igen élénk volt. A gyűlést egyesek részéről kifejtett erős agitáció előzte meg, a miért is az igen látogatott volt. Feltűnt azonban, hogy az intelligencia, valamint a kereskedő és iparos osztály igen csekély számban jelent meg, a minek aután tulajdonítandó az is, hogy oly nézetek, felfogások jutottak érvényre és oly határozatok hoztak, melyek egy közgyűléshez nem méltók. Különösen méltánytalanok voltak azon szavak, melyekkel egyesek a róm. kath. tanítótestület hat tagja által beadott kérvény ellen foglaltak állást. A gyűlés végén egy hóbotos indítvány is tétetett. A gyűlés egy tagja azt indítványozta ugyanis, hogy követelje a közgyűlés, hogy a gyermekek a népisiskolában a vallást ne megtűl is tanulják. Az indítvány azonban nem került tárgyalás alá, mivel az ülést vezető Kikinday Ferencz elnök kijelentette, hogy ez az ügy az iskolaszék elé tartozik. A közgyűlés az eléje terjesztett számadásokat tudomásul vette. A közgyűlés végén Kikinday Ferencz elnöknek bizalmat szavaztak.

— **A felső torontáli ármentesítő társulat** Rónay Jenő főispán elnöklete alatt október hó 29-én, Nagyikindán, a társulati igazgatóság hivatalos helyiségében választmányi ülést tart. Ezen választmányi ülés tárgysorozatát a folyó október hó 11-ére összehívott választmányi ülés tárgysorozatában felvéve volt, de le nem tárgyalt következő ügyek: 1. A társulati tisztviselők nyugdíj szabályzatára a társulati ülések ügyrendjének megállapítására és a társulati tisztviselők szolgálati szabályzatára vonatkozó tervezetek. 2. Vagyon mérleg előterjesztés az 1891. évi december 31-iki állapot szerint — különös tekintettel az akkor fennállott hátralékokra, vonalfőnöki pénzkészletekre és az egymillió kölcsönre visszatartott adórestitutióból történt leírások kimutatására (az igazgatósági jelentésből). 3. Társulati órházak, bostoni lakások, ezeknek valamint a mérnöki hivatalok berendezéseinek, továbbá a védszerek, esszközök és vélananyagok tuskár elleni biztosítása iránti intézkedés. 4. A naspéteri, fenlaki és nagylaki kincstári erdőkben nyitott anyagödrök kártérítése iránt támasztott perben kötendő bírói egység iránti határozat. 5. A folyó évre engedélyezett munkálatoknál előforduló változások, valamint a felmerülő több munkák és pótmunkák iránt határozat. 6. A csókai uradalommal folytatott tárgyalás előterjesztése és a csókai szilip mikénti kiépítése iránti határozat. 7. A csanádi uradalom, a padéi közbirtokos-

ság, Karátsonyi László és Ferencz örökösei kártérítési kérvénye. 8. A beodrai és klárafalvai órház helyek kisajátítása, valamint a csanádi korcsma épület esetleges megszerzése iránti egy egyéb kisajátítási ügyekbeni határozat. 9. Jelentés a Temesbegai demarcatai állásáról. 10. Szegheő Géza szakasz mérnök engedély nélküli építkezése. 11. Az Ószentiván — Tervári vízlecsapoló társulat kérvénye, vascső átvezetése létesítése iránt. 12. A társulati ügyészi (jogtanácsosi) állás betöltése iránti intézkedés. 13. Kérvények és egyéb folyó ügyek elintézése képezendő.

— **Képviselőválasztás Zombolyán.** Emeltettük már, hogy a zombolyai kerület választó polgárai, pártkülömbég nélkül, a leköszönt Hieronymi helyére Reisszig Ede kereskedelmi államtitkár szándékoznak felléptetni, a kinek egyhangú megválasztása alig szenved kétséget. Zombolyáról most arról értesít levelezünk, hogy a képviselőjelölés ügyében a zombolyai szabad-elvűpárt megbízottai, Csekonicz Endre gr., Viszkidenszky Gusztáv, Hosszinszky Károly és Röser Ádám e hó 30-ára pártgyűlést hívtak egybe. E napon fogja a kerület volt képviselője Hieronymi beszámolóját tartani, és választóinak hosszú éveken át tanusított bizalmát megköszönni. Levelezünk valószínűnek tartja, hogy jövő vasárnap (november 6) a kormánypárt által jelölendő Reisszig Ede fogja programbeszédjét mondani.

— **A levél maximális hossza.** A kereskedelmiügyi miniszter a levél maximális hosszának kiterjesztése tárgyában a következő rendeletet adta ki: Tekintettel az írópapír ivének rendes hosszára (34—34.5 cm.), melyet összehajtás által kisebbíteni nem mindig lehet, megengedem, hogy a magyar korona országában a postai forgalomban 30 cm. helyett 35 cm. hosszú levelek is elfogadhatassanak; ily esetben azonban a levelek szélessége nem haladhatja meg a 15 és vastagsága az 5 cent.

— **Kirendelés.** Szabó József kir. törvényszéki albiró szolgálattételre a zombolyai kir. járásbíróshoz rendeltetett ki.

— **Dékáni kinevezés.** Dessewffy Sándor csanádi püspök Mihálkovicz Lajos istvánvolgyi alsó torontáli dékánt saját kérésére állásától felmentette és helyére Stecher Márton párdányi plébánost nevezte ki.

— **Egy ezredes halála.** Beckerlin es és kir. ezredes, a közös hadügyminiszterium osztályfőnöke, meghalt. Beckerlin a magyar delegációban tavaly a füstnélküli löporról tartott előadást s kitűnő előadásával a szó teljes értelmében elragadta hallgatóit.

— **A távlovaglás utójátéka.** Berlinből távirják, hogy a „Tagblatt“ a bécs-berlini versenylovaglásra vonatkozólag irt cikkét oda rektifikálja, hogy Miklós Aladár főhadnagy lovát, Zossen-en keresztül maga vezette a kantárnál és nem köttette a kocsihoz. Azt a híret azonban, hogy Miklóst egy koci kísértte, a „Tagblatt“ továbbra is fenntartja.

— **A millenniumi kiállítás.** A kereskedelmi miniszter felhívására az 1895-iki országos kiállítás nagybizottságába az orsz. m. képzőművészeti társulat Keleti Gusztáv igazgatót nevezte ki.

— **Megmárt huszárönkéntesek.** Nagyváradról írják: Karácsonyi Andornak, a nagyváradai 15. huszárezred egy éves önkéntesének ebe, egy hatalmas dán dogg a napokban megveszett s megmarta előbb gazdáját, ennek inasát s két fiatal barátját, kik szintén huszárönkéntesek. A marást egyikük sem vette valami komolyan s csakis mikor a doggon mindinkább mutatkozni kezdtek a vassétség jelei, ijedtek meg. A doggot állatorvosi megfigyelés alá

vették s tegnap, mikor elhullott, fel is bonczolták. Ekkor minden kétséget kizáró módon konstatálták, hogy a dogg veszett volt. A négy megmárt ember ennek következtében azonnal felutazott Budapestre, hol most a Högyes féle intézetben gyógykezelik. — Arról értesítenek, hogy a megmárt huszár önkéntesek közül különösen Karácsonyi veszélyen kívül van.

— **Magyarok Horvátországban.** A prágai „Národni Listy“ egy horvátországi levelében ismerteti Horvátország népeiségi viszonyait s konstatálja, hogy a három egy királyságba kevés számú cseh és tót telepítvényes mellett sok magyar és német vándorol be. Az utolsó 10 év alatt a németek és magyarok 40, illetve 70 százalékkal megsaporodtak. A horvát levelező attól tart, hogy ha a horvátok Amerikába való kivándorlása továbbra is tart s a csehek, tótok, németek és magyarok bevándorlása százaléka ilyenek maradnak, 50 év múlva megtörténik az, hogy a három egy királyság lakosságának többsége magyarokból és németekből fog állani, miglen a honi horvát elem kisebbségben marad.

— **A Waldstein-pőr.** Prágából írják, hogy az ottani esküdtszék Weinelt és Kleidorfer vádlottak által Waldstein György gr. gyenge elméjűségének ravasz fondorlat által való kihasználására vonatkozó vádpontra nézve egyhangulag, az életében tett ajándékozásokat illetőleg pedig 11 szavazattal 1 ellenében nemmel felelt. Mindkét vádlott felmentetett. Az ítéletet a hallgatóság tetszésnyilatkozatokkal fogadta, mit az elnök megrótt.

— **Az angol ifjak példája.** A budapesti „Egyetemi Kör“ tagjai között életrevaló mozgalom indult meg. Több bizottsági tag ugyanis elhatározta, hogy — úgy, a mint az a külföldön s különösen Angliában történik — a nemesebb játékok művelése céljából egyesületet alakítanak. Ily egyesület lesz a „Tekejátékos-egyesület“, a mely arra fog törekedni, hogy tanítással és versenyek rendezésével a tekejátékban való jártasságot arra a színvonalra emelje, mint a milyen az a külföldön van. Az egyesület, csekély évi tagsági díjjal a jövő hónapban alakul meg. Az „Ifjusági sakk-egyesület“ megalakulása szintén a közel jövő kérdése.

— **Vasúti szerencsétlenségek.** Newyorkból írják, hogy a spokanei (Washington) vasúti hid éppen akkor szakadt le, midőn egy tehervonat keresztül rohogott rajta. Az egész vonat a folyamba zuhant. Hat munkás és a vonat konduktora meghalt. Tizenötén súlyosan megsebesültek. — Egy másik távirat jelenti, hogy egy chicagói személyvonat kisiklása következtében hét utas halálát lelte, számosan megsérültek. A waggonok romjai meggyultak és így még más hat ember el is égett.

— **Mindenféle. Kábult virágok.** Egy amerikai ujság azt a figyelemreméltó dolgot közli, hogy újabb vizsgálatok szerint a kábítószerek, minő a kloroform és aether, a virágokra és növényekre ugyanolyan hatással van, mint az élő növényekre. Így pl. a zsaszombor hajtásait egy kevés aetherrel a szó szoros értelmében elaltatták s ebben az állapotban is maradtak mindaddig, míg az aether ismét eltávolított, mire aztán tovább csiráltak s mintegy fölébredtek. E kísérletek azon ismeretes feltévé mellett szólnak, hogy a növények szintén bírnak az idegrendszer bizonyos nemével.

Hosszu a tanítás utja, de rövid és egyenes a példaké! Seneca. (Ep. 6.)

Ha Isten nem volna, felkellene találni. Voltaire.

Legtöbb szerelmesnél vágy szüli a szerelmet és a szerelem öli meg a vágyat; a kiválasztottnál a szerelem a vágnak leánya, egyszersmind egy megmagujuló vágnak szülőanyja.

Minden civilizált nép törvénykönyvében találhatunk temérdek bünt, vétséget, kihágásokat és számtalan büntetést. A szerelem törvénykönyve csupán egy bünt ismer és ez: „a hazugság“ és csupán egy büntetést ismer és ez „a halál“. Montegazza.

... Mi más a tudomány, Az értelem fantáziája csak... Rudnyánszky Gy. („Jézus“.)

— Szuszka apa.
Kohn Jónásnak a fia, Kölesei Náthán, hírlapíró.
A mikor könyvet kínáltak neki eladásra, hogy ve-
gye meg a fia számára.
— „Ha az én fiának könyv kell” — felel a
büszke apa — „hát ő — ír magának!”

Irodalom és művészet.

Kopácsy Juliska vendégjátéka.

Tegnap végre megtalálta Deréki igazgató azt a csodaszert, a melylyel a mi közönségünket színházba lehet csalogatni. Egy szép primadonna kell ahhoz, a mellett legyen kedves is és rendelkezék szép erős hanggal, egyszóval egy Kopácsy Juliska kedvéért a közönség a színházat szívesen megtölti egészen. A népszínház bájos művésznője a „Madarász”-ban lépett fel tegnap és — hogy egy nem egészen új, de a jelen esetben igen találó kifejezéssel éljünk — a szó szoros értelmében meghódította a közönséget. A Postás Milkát annyi bájjal és szeretetreméltósággal, oly elevenen és mégis diszkrétül játszotta, hogy minden felvonás után 3—4-szer kihitták. Énekcsámait is zajos tetszés kísérte, bár felső hangjai — nyilván az utazás következtében, — kissé fáradtának látszottak. Egyszóval teljes hatás, melylyel a művésznő, a közönség és az igazgató meglehetnek elégedve. A vendégművésznő mellett tetszésben részesültek E. Kovács Ilka, ki igen elegánsan játszotta és szépen énekelte a választófejedelemlő halátlan szerepét; Rózsahegyi Kálmán, kinek érzelmeteljes éneke és pompás játéka egyhangú dicsőre talált, Kövessy az ő remek Csörz bárójával, Sz. Nagy Imre, ki szép tenorjának összes előnyeit ragyogtatta és Oláh né felülmulhatatlan Adelaidája. A zenekar is — egy a második felvonásban történt malörtől eltekintve, mely jobb zenekarral is megeshetik — igen jól viselte magát. Csak a magán énekcsámok kíséreténél kérünk több diszkrecziót és egy kis változást a pianóban és forteban. A közönség, mint már említettük, igen jó kedvében volt s a vendégművésznőt nyílt színen és a felvonások végén megszámlálhatlan kihívásokban részesítette, melyekből a hazai erőknél is bőven kijutott. A magyar színház érdekében sok ilyen színházi estét szeretnénk Nagybecskerekén látni.

b.
* A zene-világ gyásza. A zene harmonikus világának kedvelői, ha lehetséges volna, hat heti gyászt rendelnének el, fekete karkötőkkel, mert az első dalköltők legnagyobbja, Franz Róbert Halle-ban elhunyt. Mintegy harmadszáz dala, tele a dallam mézével s a formatökély keretében is igazsággal járta be a művelt világot s szerzett a lángeszű zeneköltőnek halhatatlan nevet. De Franz nem csak költött: szerzett is, fáradságos tanulmányok után, annyi ismeretet, hogy ezek hasznosítása még a dalszerző baberjára nélkül is nagygyá teheti vala nevét. Meglehetősen későn jutott a zene elemeihez: 14 éves korában, véletlenül, valami rokonánál jutott hozzá, hogy iparos apjának kedve ellenére elkezdhetett kalimpálni; de a szenvedély annál jobban izgatta, s a fiu jóformán vezetés nélkül csakhamar sokra vitte. Szerencsésnek érezte magát, hogy alkalma volt orgonálnia is. 20 éves korában, 1835-ben megengedték szülői, hogy Dessauban az oratóriumairól is, tanításáról is híres Schneider Frigyesnél elméletet tanuljon. Két év multával haza tért, nagy tudással gazdagodva s állás, tehát hivatalos teendői híján egészen az új foglalkozásnak: Bach és Händel műveinek élte; megellette nyitját: hogyan kell ma hangszerelni e kétszázszentendős zenei kincseket. Sajtát 1843-ban megjelent első dalfüzetét

Sehumann, Liszt nagyra becsülték és a nagy közönség is csakhamar meghódolt géniusza előtt. Régi mestereinek műveit átdolgozta s mint kir. zeneigazgató, szülővárosa Halle egyetemétől disztudori oklevéllel megajándékozva, boldogan élt 1868-ig, mikor idegbaja megfosztotta hallásától s ezzel állásától. Hogy kenyere legyen: Liszt és Joachim hangversenykörutat tettek javára s az így begyűlt 30,000 tallér kamataiból élt Franz azóta. „Nyílt levél Hanslick Edéhez” c. a. 1871 ben híres kis füzetet írt Bach és Händel énekműveinek átdolgozásáról; törekvéseit Liszt, „Róbert Franz” cz. könyvecskében érdeme szerint tárgyalta.

Táviratok.

Változások a miniszteriumban.

Budapest, október 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Miután Csáky Albin gróf vallás és közoktatási miniszter már több ízben határozott formában bejelentette lemondását, utódját emlegetik. Ilyenek leginkább Cziráky Béla gróf, Fejérvármegye volt főispánja, jelenleg a külügyminiszterium osztályfőnöke és Eötvös Loránd báró, egyetemi tanár s a M. Tud. Akadémia elnöke. Néhai Cziráky János gróf és Eötvös József báró fiai állanak tehát egymással szemben. A Szapáry gróf miniszterelnök lemondásáról, sőt bukásáról szóló hírek már teljesen elhallgattak, még csupán a Szilágyi Dezső „elejtéséről” szólók tartják magukat. Egy bécsi lap új párt alakulását ujságolja, melynek vezérei lennének Tisza Kálmán és Szilágyi Dezső.

Ovációk gr. Csáky miniszternek

Budapest, október 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A pénzügyi bizottság tegnapi ülésén folytatták a költségvetési tärca tárgyalását. Az ülés végén gróf Csáky Albin vallás- és közoktatási miniszter az ellenzék kezdeményezésére, t ü n t e t ő o v á c z i ó k b a n részesült.

A magyar delegációk ülése.

Budapest, október 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A magyar delegációk mai utolsó ülésében elhatározták, hogy a hozott határozatokat legfőbb szentesítés végett Ő Felsége elé terjesztik.

Kállay Béni, közös pénzügyminiszter úgy a maga, mint miniszter társai nevében köszönetet mond a delegátusoknak előzékenységükért, buzgalmukért pedig Ő Felsége nevében fejezi ki köszönetét.

Az elnök szintén köszönetet mond a támogatásért, s beszéde végén élteti a királyt, mire az összes delegátusok felállottak, éljeneztek.

Végül Andrassy Aladár szavaz elismerést az elnöknek a tárgyalások tapintatos vezetéséért.

Előléptetett főherczeg.

Budapest, okt. 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ferencz Ferdinánd főherczegét Ő Felsége vezérőrnagygyá léptette elő; a föld körül teendő utjából visszatérve, a főherczeg egy dandárparancsnokságát veendő át.

Ivanka Imre lemondása.

Budapest, október 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A budai honvéd emlékszóbor bizottsága tegnap délután ülést tartott. Ez ülésen Ivánka Imre elnök beadta lemondását, mire az egész bizottság lemondott. Az ügyek további vezetése Szénássy Sándor alelnökre bízott, a pénztári teendők pedig Lévy Henrikre. A központi választmány új programot terjeszt az országos honvéd-gyűlés elé.

A költségvetési vita.

Budapest, október 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A költségvetési vita a jövő hó elején veendő kezdetét. Valószínű azonban, hogy ez év folyamán nem ér véget, annál is inkább, mert erős parlamenti viharokra van kilátás, még pedig leginkább a kultusz-tärceznél. A kormány az indemnity meghosszabbítását fogja kérni.

A kolera.

Budapest, október 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Tegnap déltől ma déli 12 óráig 14 beteget és 3 halálzás fordult elő.

Nagy vihar a fővárosban.

Budapest, október 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Nagy vihar dult ma délután a fővárosban. Három órakor hóval vegyes eső esett, mely valóságos felhőszakadássá vált, utóbb hideg szél keletkezett, mely később orkánzerű viharra változott.

A bécsi képzőművészeti akadémia jubileuma.

Budapest, október 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) A bécsi képzőművészeti akadémia ma tartotta fennállásának 200. jubileumát. Ez alkalommal leplezték le megalapítója, I. Lipót császár emléktábláját. Ez alkalommal királyunk is szólott. A jelenlevők Ő Felségét zajos ovációkban részesítették.

Munkások a nyolcz órai munka ellen.

Budapest, október 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonból jelentik, hogy a nyolcz órai munkaidő kötelező behozatalának kérdése fölött való szavazásnál Durham grófságban 12,684 bányamunkás a behozatal mellett, 28,217 ellene szavazott.

Közgazdaság.

Magyarországi szeszadó-bevétele a legutóbbi végleges kimutatások szerint, — mint illetékes oldalról értesülünk — 1892. június havában 2,265.328 frt 10 krt, az 1891. szeptember 1-től 1892. június végeig terjedő időszakban pedig 24,200.139 frt 25 krt tett ki.

Délutáni tőzsede.

Budapest, október 26. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Gabna:

Buza őszre 7.46—48.

Buza tavaszra 7.78—80.

Tengeri máj.—jun. 5.04—05.

Zab őszre 5.45—47.

Zab tavaszra 5.75—75.

REGÉNY-CSARNOK.

Az emberi fenevad.

(La bête humaine.)

Regény.

— Irta: Zola Emil. —

NEGYEDIK FEJEZET.

(27-ik folytatás.)

Mialatt ő egymásra szorított fogakkal buzgólkodott s esáttal magát, mint egy igasi nehéz fejű — a fősvénységtől reszkető — bambát mutatta be, Denisét ur az ő nagy, világos, félig eltakart szemével élesen megfigyelte és finom ajka határozott megvetést tanusított azon ember iránt, ki nek még 2 millió sem volt elég és ki minden valószínűség szerint — töméntelen pénne segélyével, még a legmagasabb méltóságra fog jutni.

Bertha, mielőtt felelt volna, férjére tekintett. A mindkettővel veleszületett rosszakarat és szűkkeblűség néhány hónapos házasságuk alatt még megkettőződött. Férje felbujtogatta őt Severine ellen, tehát nem is törődött volna azzal, ha Severine fogásába kerülne, hogy ezáltal a Croix de Maufraasi birtokot a maga számára megmenthesse.

— Istenem, mondá, a nő kiről ön beszél, már gyermekkorában rossz hajlamokat árult el.

— Mennyiben? Tán Doinvilleben rosszul viselte magát?

— Oh nem! Hisz akkor atyám bizonyosan elkergette volna.

E felkiáltásban teljes felháborodása bennfoglaltatott egy oly tisztességes polgári nőnek, a ki életében soh' sem botlott és dicső séget keresett abban, hogy egy senki által meg nem szólható, de mindenki által szívesen látott elismert erényhősnőnek tartassék Rouenben.

— Nagyon rossz tulajdonságai voltak, folytatá — mindenek előtt könnyelműség és pazarlási hajlam. Sok eset, a mit akkor el nem hittem volna, ma, mint magától értetődő tűnik fel előttem.

Denisét ur ismét türelmetlenségének adta jelét. Est a fonalat ő már rég elejtette és a ki még esen a nyomon akar haladni, az bizonyára ellensége lehet, ki ez által az értelmiségének hiánytalan voltát vonja kétségbe.

— Azt hiszem uram, hogy ezt nem jól tenné, mondá végre. A végrendelet csak az esetben lenne megtámadható, ha az adományszások végösszege meghaladná a vagyon felét, de a jelen esetben ez nem áll.

Azután az irnokához fordulva mondá. — Remélem Laurent, hogy az én egyéni nézetimet nem jegyzi fel.

Segédje egy tapasztalt ember csendes mosolyával nyugtatta meg.

— De azt csak nem képzelem senki, kezdé ismét Lachesnaye ur még hegyesebben, hogy a Croix de Maufraasi birtokot Roubaudéknak engedem? Egy ilyen ajánlékot nem ad az ember a szolgálja leányának! És miért, mily jogcsim alatt? Ha először is bebizonyul, hogy nem résses a bűntényben...

— S ön csakugyan hiszi azt?

— Ha ők tudomással bírtak erről a végrendeletéről, akkor nekik állt első sorban is érdekükben, hogy apósom minél előbb meghaljon... Aztán gondolja meg azt is, hogy ők beszéltek vele legutoljára... Nekem mindez igen gyanusnak tűnik fel. Türelmetlenül, zavarodottan nézett a bíró Berthára.

És nagyságos asszonyom szinte képesnek tartja egykori társnőjét ilyen bűntényre?

— Mind ezt még előbb be kell bizonyítani, mondá ő. Az oly emberek, mint Roubaudék, nem ölnek meg egy oly férfit, mint az ön atyja ura, csak azért, hogy előbb örökölhessenek. Az ő elfoglalásukat csak a bírás fölötti örömük magyarázná meg, ha es megtörténik, akkor majd rájuk tessék a kezemet. Nem! A mit ön mondott, az nem bizonyított, mást kell találnunk, de nincs mit. Még önök maguk sem találtak. Mert ha önök a tényeket egybevetik, fizikai

lehetetlenségeket fognak találni. Egy lélek sem látta Roubaudékat az elnök ur kupéjába belépni, sőt egy egy hivatalnok azt állítja, hogy látta őket sajátjukba ismét beszállani, minthogy pedig még Barentinben is a saját kupéjokban látták és beszéltek velük, tehát okvetlenül felkellett volna cserélniök a saját kupéjukat az attól három kocsi által elválasztott elnöki kupéval, a mi pedig Rouentól Barentinig tartó nehány pillanatnyi ut alatt — minthogy a gyorsvonaton utastak — teljesen lehetetlenség.

Megkérdeztem a mozdonyvezetőt is és mindketten azt mondták, hogy csak a mindennapi gyakorlat kölcsönözheti az ehhez szükséges hidegvért és bátorságot. De még ez esetben sem lehetett a nő is jelen a gyilkosságnál. De miért gyilkolná meg valaki a pártfogót, a ki csak legutóbb is egy igen nagy zavarból mentette ki Nem, nem! Ez teljes lehetetlenség! Ez a feltétel nem állhat fenn! Más eshetőséget kell keresnünk. Létezik talán valahol egy ember, a ki Rouenben beszállt, a legközelebbi állomáson pedig kiszállt s a ki tán az elnököt fenyegette és valamikor...

Izgatottságában egy kicsit sokat is talált rendszeréből elárulni, midőn az ajtó nyílt és a nyíláson a hivatalosolga feje tűnt elő. De még mielőtt az csak egy szót is szólhatott volna, egy keztűs női kéz egészen kitérte az ajtót és egy igen izléses gyászruhába öltözött szőke nő lépett be, egy ötven éve dacára még mindig szép asszony, egy hajdan nagy szépségű, de már kissé neki vénült istennő.

— Én vagyok kedves bíró ur. Remélem megbocsátja, hogy egy kissé elkéstem. Az utak manapság annyira járhatlanok, hogy a három mértföldből Dionvilleig hat lett.

Denisét ur udvariasan felemelkedett.

— Remélem, jól érzi magát az utolsó vasárnap óta, igen tisztelt asszonyom?

— Igen jól. És ön, kedves bíró ur, kiheverte már a kocsisom okota ijedséget. A ficzkó elbeszélte, hogy visszajövet alig két kilométernyire a kastélytól majdnem feldültek.

— Oh csak egy kis zökkenő volt, már alig emlékezem rá. Méltóntassék helyet foglalni és kérem bocsássa meg, ha — a mint az imént Lachesnaye asszonyoknak is mondtam — ebben az utálatos bűntényből fájdalmat újra fel kell keltenem.

— Istenem, ha egyszer meg kell lenni... Jó napot Bertha, jó napot Lachesnaye!

És volt Bonnehon asszony, a meggyilkoltnak nővére. Megölelte unokabugát, férjével pedig kezét fogott. Már harmincz év óta özvegy. Férje, ki iparos volt, az ő gazdaságához még egy nagy vagyont hagyott reá. Fivérével osztzkodásakor a dionvillei birtokot kapta. Ott élt egy szerelmi regényekkel tele — kellemes életet, de azért magaviselete oly korrekt — szabadelvűen becsületes — volt, hogy mind- eddig a társaságok királynője gyanánt szerepelt Rouenben. Barátait, a körülmények s talán színe után indulva, jobbadán a hivatalnok osztályból választotta; kastélyában gyakran az egész roueni bírói kar együtt volt a kocsiak szakadatlan hordták hozzá a vendégeket abból az osztályból. (Folytatása következik.)

Bérlet **VÁROSI SZÍNHÁZ** 20. sz. Csötörtökön, 1892. évi október hó 27-én. **K. Kopácsi Juliska urnő,** a budapesti népszínház volt elsőrendű művésznőjének 2-ik vendégjátéka.

SZÉP HELENA.

Parodistikus operette 3 szakaszban. Írták: Meilhac és Halévy. Zenéjét szerző Offenbach. (Rendező Kovessi. Karnagy Németh)

S z e m é l y e k :
Agamemnon, királyok királya — Liptay Lajos
Clytemnestra, neje — Oláhné Henriette
Orestes, fiuk — — — — — Kiss Ilona
Menelaus, király — — — — — Kövesi Albert
Helena, neje — — — — — K. Kopácsi Juliska
Calchas, Vénus templomának őre — Németh János
Páris, Priam trójai király fia — Sz. Nagy Imre
Achilles, a bész — — — — — Deréki Antal
1-ső) Aják — — — — — Vágó István
2-ik) — — — — — Szerémfalvi Béla

— Kezdeté pont 7 1/2 órakor este. —

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskerek vasútvonalon

	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	sz. v.
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	I. II. III. osztály		
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár "	9.50	11.30	4.00
Nagy-Kikinda	3.05	4.05	7.20
Karlova	4.09	4.46	8.04
Beodra	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	5.36	5.36	9.02
Kumán	6.06	5.56	9.22
Melencze	6.40	6.15	9.42
Ellemér	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	7.33	6.51	10.18
Versecz	11.59	—	—

	3501	3511	3513
	sz. v.	v. v.	v. v.
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.	I. II. III. osztály		
Nagy-Becskek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	6.08	12.31	7.41
Melencze	6.36	12.51	8.16
Kumán	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	7.11	1.49	9.19
Beodra	7.45	2.29	10.04
Karlova	7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda	8.36	3.30	11.13
Temesvár	—	5.20	4.24
Budapest	1.20	—	7.10

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain

	3647*	3601	3611
	v. v.	sz. v.	v. v.
Versecz—Nagy-Becskek.	III. III. o.		
Temesvár ind.	—	12.00	—
Versecz	5.50	2.20	—
Versecz-Rét	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep	6.23	2.55	—
*Loudon-Tanya	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	6.37	3.13	—
Zichyfalva	6.49	3.25	—
Györgyháza	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	7.16	3.57	—
*Ó-Lécz	7.24	4.07	—
Kanak	7.33	4.19	—
Bóka	7.49	4.33	—
Szécsány	8.00	4.52	—
Párdány l. alul.	—	—	—
Szécsány ind.	4.01	3.10	5.07
Szárcsa	4.27	3.24	5.34
*Lajosmajor	4.41	3.37	5.37
*Pusztá-Kenderes	4.50	3.43	5.46
Lázárföld	5.01	3.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	5.32	4.15	6.21
Nagy-Becskek	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	8.36	—	11.13
Budapest	1.20	—	7.10
Temesvár	—	—	4.24

	3602	3612
	sz. v.	v. v.
Nagy-Becskek—Versecz.	I., 2., 3. o.	
Budapest	6.30	—
Temesvár	9.50	—
Nagy-Becskek	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	8.22	4.10
Lázárföld	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes	8.56	4.51
*Lajosmajor	9.2	4.59
Szárcsa	9.16	5.23
Szécsány	9.29	5.38
Szécsány ind.	9.44	5.53
Bóka	9.57	6.08
Kanak	10.14	6.23
*Ó-Lécz	10.23	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.32	6.57
Györgyháza	10.42	7.11
Zichyfalva	10.54	7.36
Nagy-Margita	11.09	7.55
*Loudon-Tanya	11.18	8.04
*Szivattyutelep	11.26	8.13
Bethlen-Tanya	11.39	8.27
*Temes-Paulis	11.47	8.37
Versecz-Rét	11.55	8.46
Versecz	11.59	8.50
Temesvár	3.16	—

	3702	3712
	v. v.	v. v.
Szécsány—Párdány.	II. III. o.	
Szécsány ind.	9.34	5.48
Módos	9.56	6.15
*Fény	10.07	6.27
Párdány	10.18	6.39

	3713	3711
	v. v.	v. v.
Párdány—Szécsány.	II. III. o.	
Párdány ind.	7.00	3.50
*Fény	7.13	4.03
Módos	7.27	4.18
Szécsány	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óru 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.
A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.**Pleitz Fer. Pál****könyv- és könyomdája****Nagy-Becskereken**

Uri-utca 276-4. szám alatt

ajánlkozik mindennemű

nyomatványok

gyors és ízléses elkészítésére.

Nagy raktár

mindennemű

nyomatványokból.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.